

nationale arbeidsraad

ADVIES Nr. 1.349

Zitting van dinsdag 15 mei 2001

Onderwerping aan de sociale zekerheid, van de personen die vervoer van personen verrichten

x   x   x

1.845 -1.

A D V I E S Nr. 1.349

Onderwerp : Onderwerping aan de sociale zekerheid, van de personen die vervoer van personen verrichten

---

De heer F. VANDENBROUCKE, minister van Sociale Zaken, heeft op 26 januari 2001 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een nieuw ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 3 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Die tekst verduidelijkt de voorwaarden waaronder sommige werknemers die vervoer van personen verrichten aan de sociale zekerheid onderworpen zijn.

De Raad heeft zich hierover al in zijn advies nr. 1.252 van 23 november 1998 alsook in zijn brief van 1 maart 2000 uitgesproken.

De bespreking van dat punt werd toevertrouwd aan de Commissie Sociale Zekerheid.

Op verslag van die commissie heeft de Raad op 15 mei 2001 het volgende eenparig advies uitgebracht.

x   x   x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. INLEIDING

De heer F. VANDENBROUCKE, minister van Sociale Zaken, heeft op 26 januari 2001 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 3 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Die tekst verduidelijkt de voorwaarden waaronder sommige werknemers die vervoer van personen verrichten aan de sociale zekerheid onderworpen zijn.

De Raad heeft zich hierover al uitgesproken in zijn advies nr. 1.252 van 23 november 1998 alsook in zijn brief van 1 maart 2000.

Het voorstel van de Raad kon echter niet worden gevolgd door de Raad van State. Het ontwerp van koninklijk besluit dat nu wordt voorgelegd houdt rekening met die opmerkingen.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Raad heeft kennis genomen van het hem voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit, maar vooraleer op de inhoud ervan in te gaan, wil hij eerst de voorgeschiedenis ervan schetsen.

A. Retroacta

1. Advies nr. 1.252 van 23 november 1998

De Raad herinnert eraan dat de toenmalige minister van Sociale Zaken op 22 juni 1998 zijn advies heeft ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit dat voorzag in een beperking van de uitbreiding van de onderwerping aan de sociale zekerheid van de werknemers die vervoer van personen verrichten.

Meer bepaald zou niet langer aan de sociale zekerheid onderworpen worden de werknemer die personenvervoer verricht en die ten minste 50% bezit van de aandelen van de onderneming die het voertuig uitbaat en met het dagelijks bestuur is belast.

Die regeling had tot doel één en ander op te lossen waarmee vooral de werknemers die een taxidienst exploiteren in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden geconfronteerd als gevolg van de ordonnantie van 27 april 1995 van de Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met chauffeur.

Hierop heeft de Nationale Arbeidsraad in zijn advies nr. 1.252 van 23 november 1998 een ander voorstel gedaan dat gebaseerd was op de volgende principes :

- *aan de sociale zekerheid worden onderworpen, de personen die vervoer van personen verrichten dat hun wordt toevertrouwd door een onderneming, door middel van voertuigen waarvan zij geen eigenaar zijn of waarvan de aankoop gefinancierd of de financiering gewaarborgd wordt door de ondernemer, of aan wie een onderneming diensten verleent in verband met het hun opgedragen vervoer, alsmede die ondernemers;*

- *dit vermoeden van onderwerping aan de sociale zekerheid wordt weerlegd zodat de persoon die vervoer van personen verricht geacht wordt onderworpen te blijven aan het sociaal statuut van de zelfstandigen, indien hij gelijktijdig aan de volgende voorwaarden voldoet:*
  - * *eigenaar zijn van de wagen of ten minste 50% bezitten van de deelbewijzen of aandelen van de onderneming die het voertuig uitbaat;*
  - * *een taxivergunning bezitten afgeleverd op zijn naam of op naam van de onderneming waarvan hij ten minste 50% van de deelbewijzen of aandelen bezit;*
  - * *vrij zijn bij het bepalen van dagen en uren waarop gewerkt wordt;*
  - * *vrij zijn om de aangeboden ritten van een taxicentrale te aanvaarden of te weigeren met uitzondering van ritten die een bepaald minimumbedrag niet overschrijden en die moeten worden uitgevoerd gelet op het feit dat de taxidienst een dienst van openbaar nut is;*
  - * *de volledige verantwoordelijkheid dragen die voortvloeit uit de exploitatie van een de vergunning;*
  - * *persoonlijke genummerde rittenbladen gebruiken;*

- * *gebonden zijn door een contract waaruit blijkt dat er geen directe of indirecte band van ondergeschiktheid is en de vrijheid hebben om ook bij andere telefooncentrales aan te sluiten;*
- * *de naleving van de taxireglementering waarborgen door onderschrijving van een code goed rijdgedrag of evenwaardige conventie;*
- * *een activiteit uitoefenen die aantoont dat men niet uitsluitend afhankelijk is van een telefooncentrale.*

2. Brief van 1 maart 2000

Op 19 januari 2000 werd door de minister aan de Raad meegedeeld dat het voorstel van het voornoemde advies nr. 1252 niet kon worden gevolgd wat het onweerlegbare vermoeden betreft, omdat deze materie voor de sociale-zekerheidsregeling van de zelfstandigen onder de bevoegdheid ressorteert van de minister van Landbouw en Middenstand. Tegelijkertijd werd een nieuwe adviesaanvraag aan de Raad gericht.

Hierop heeft de Raad in zijn brief van 1 maart 2000 de beginselen van voornoemd advies herhaald en aangeduid welke punten voor hem essentieel waren. Er werd gevraagd dat hiervoor de nodige stappen zouden worden ondernomen bij de andere bevoegde minister.

B. Advies van de Raad

Op 26 januari 2001 werd opnieuw het advies van de Raad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit met betrekking tot genoemd onderwerp. De regeling moest worden aangepast omdat het eerste ontwerp dat op basis van het voorstel van de Raad door het kabinet werd opgesteld niet kon gevolgd worden door de Raad van State die stelde dat het discriminerend zou kunnen zijn.

De Raad stelt vast dat dit nieuw ontwerp van koninklijk besluit taxibestuurders wil onderwerpen aan het stelsel van sociale zekerheid voor werknemers, behalve indien ze houder zijn van een vergunning voor uitbating van een taxidienst en eigenaar zijn van het voertuig of de voertuigen waarmee ze handel drijven, of indien ze mandatarissen zijn van de vennootschap die handel drijft met het voertuig en die over de exploitatievergunning beschikt.

De Raad verkiest nog altijd de beginselen van zijn advies nr. 1.252, maar kan, gelet op de voorgeschiedenis van dit dossier, toch instemmen met de hem voorgelegde tekst omdat hij zo snel mogelijk een oplossing wil bieden aan het probleem dat inzake onderwerping aan de sociale zekerheid is gerezen en rechtszekerheid wil waarborgen in de betrokken sector.

Hij heeft evenwel nog twee bemerkingen bij het voorstel :

1. Over het principe

De Raad brengt in herinnering dat een en ander tot doel heeft een probleem op te lossen waarmee de werknemers die een taxidienst exploiteren in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden geconfronteerd, als gevolg van de ordonnantie van 27 april 1995 van de Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met chauffeur.

Deze ordonnantie heeft in combinatie met artikel 3, 5° bis van voornoemd koninklijk besluit van 28 november 1969 tot gevolg dat een werknemer, wanneer hij niet voor 100% eigenaar is van het voertuig en houder is van de vergunning voor het exploiteren van de taxidienst, voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt beschouwd als loontrekker en dus onderworpen is aan sociale zekerheid.

Dit heeft ertoe geleid dat werknemers die regelmatig onderworpen waren aan het statuut van zelfstandige, voortaan op het stuk van de onderwerping aan de sociale zekerheid gelijkgesteld worden met een loontrekker.

De Raad is van oordeel dat de hem voorgelegde regeling van het ontwerp van koninklijk besluit enkel tot doel heeft een oplossing te bieden aan dit punctueel probleem dat inzake onderwerping is gerezen.

In die zin vormt deze regeling een uitzondering op het beginsel : ze moet strikt worden omschreven en toegepast en er mag geenszins een precedentwaarde aan worden gegeven.

2. Over de inhoud van de bepaling

De Raad stelt vast dat het ontwerp van koninklijk besluit overeenkomstig artikel 2 van het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967, houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen bepaalt dat een taxichauffeur die mandataris is van de exploiterende vennootschap geacht wordt onderworpen te blijven aan het sociaal statuut van de zelfstandigen.

Hij constateert ook dat het vennootschapsrecht geen beperking stelt op het aantal mandatarissen die in een vennootschap kunnen worden aangesteld en dat hun verantwoordelijkheid kan beperkt worden in de statuten van de vennootschap.

Die regels uit het vennootschapsrecht kunnen evenwel in combinatie met het criterium dat in het nieuw ontwerp van koninklijk besluit gehanteerd wordt tot misbruiken leiden.

Toch kan de Raad instemmen met deze bepaling op voorwaarde dat er proactief wordt nagegaan of er zich dergelijke situaties voordoen. Mocht dit het geval zijn dan verbindt hij zich ertoe om die nieuwe regeling opnieuw te evalueren.

In het verlengde hiervan wijst de Raad ook op het belang van controles door de sociale-inspectiediensten die moeten worden toegespitst op de correcte naleving van het sociaal statuut en op de bestrijding van zwartwerk.

Hij vraagt evenwel dat de inspectiediensten rekening zouden houden met de periode van rechtsonzekerheid, die zeker sinds het advies van de Raad van 23 november 1998 bestaat, en bijgevolg de reeds openstaande dossiers met de nodige soepelheid zouden behandelen, behalve in geval van fraude.
